

LÖRDAG 5 SEPTEMBER 2009

Trelleborgs Allehanda

Flygfärdig igen efter kraschen

AV [LARS THULIN](#) PUBLICERAD 4 SEPTEMBER 2009 10.42 | UPPDATERAD 5 SEPTEMBER 2009 9.05

Upp som en sol, ner som en vidbränd pannkaka. Men begåvade sångerskan Olivia Stevens reste sig igen och tog revansch. Nu berättar hon om sina toppar och dalar i one woman-föreställningen "Passion", med Falsterbo som första stopp efter Sverigepremiären i Malmö.

TRELLEBORG. I en stuga i Roslagen går Olivia Stevens och övar rösten, med långa svarta tuffjädershandskar på händerna. De tillhör rekvisitan till hennes föreställning om Zarah Leander, som hon spelat av och till i över tio år, och hon bär dem inte bara för att komma i rätt Zarah-stämning.

– Det är jättelånga fjädrar, jag måste lära mig att inte trassla in mig i dem när jag sjunger! skrattar Olivia muntert.

"Zarah" ska ges i Staffanstorp, och även på en turnésväng till Finland i höst. Men det är för nya föreställningen "Passion – en artists resa in i ljuset" som hon tillfälligt återvänt till Sverige. Sedan 2004 bor den 41-åriga sångerskan i USA.

– Sedan jag flyttade till New York har jag faktiskt känt mig mera hel. Gladare liksom. Man får något slags spänning och oberäknlighet i New York, den där "the sky's the limit"-känslan. Man kan drömma stort. Samtidigt är det kapitalism och mycket gangsterfasoner.

– Då är det skönt veta att Sverige finns, fortsätter Olivia. Skogar, lugn och ro, trygghet, pepparkakor och folk som håller vad de lovar. Visst är det häftigt att gå på galor med hummer och champagne, men utan skogspromenader och ullsockor-på-fötterna-känslan så är det värdelöst. Med båda, däremot, känner jag mig kreativ.

Olivia Stevens är utbildad i London och New York, och har gjort mängder av tunga roller i "West Side Story", "Chess" och "Trollkarlen från Oz". Men det var i Malmö och Studioteaterns "Cabaret" 1995 som hon fick sitt genombrott, med en tolkning av Sally Bowles som fick en entusiastisk presskår att utbrista "glöm Liza Minelli!"

- Jättekul, minns Olivia. Fullt ös medvetlös! Och det var väl det som var problemet.

Efter 150 föreställningar, då hon mer eller mindre levde Sally Bowles-liv, gick Olivia Stevens in i väggen. Blev utbränd, och behövde flera år för att komma igen.

- Det var inte så mycket partylivet som att jag ville göra alla till lags, berättar hon. När man står i centrum finns det väldigt många som vill ha något av en. Och jag ville vara snäll, jag ville gärna ge. Men det var inte så bra, för de ville bara ha mer.

Om den allt snabbare snurrande karusellen, att krascha och att komma igen som en hel, stark artist som står pall, handlar "Passion".

Nu har Olivia Stevens så mycket att göra, på båda sidor Atlanten, att man undrar om inte fara föreligger för att bränna ut sig igen.

– Kanske, men nu är jag äldre och klokare, säger hon. Nu vet jag att gå på audition i New York är som att springa ett maratonlopp. Man går inte och jobbar efteråt, eller festar en hel natt. Nu unnar jag mig en god lunch, bara, och efter föreställningar ska det vara lugn och ro.

Turnéplan, Skåne:

11.9 Staffanstorps konsthall 18-19.9 Victoria, Malmö 20.9 Falsterbo, Strandbaden

SYDSVENSKLAN 6 sept 2009

Flygfärdig igen efter kraschen

AV [LARS THULIN](#) PUBLICERAD 6 SEPTEMBER 2009 6.00 | UPPDATERAD 6 SEPTEMBER 2009 6.00

Upp som en sol, ner som en vidbränd pannkaka. Men begåvade sångerskan Olivia Stevens reste sig igen och tog revansch. Nu berättar hon om sina toppar och dalar i one woman-föreställningen "Passion", med Falsterbo som första stopp efter Sverigepremiären i Malmö.

I en stuga i Roslagen går Olivia Stevens och övar rösten, med långa svarta tuffjädershandskar på händerna. De tillhör rekvisitan till hennes föreställning om Zarah Leander, som hon spelat av och till i över tio år, och hon bär dem inte bara för att komma i rätt Zarah-stämning. – Det är jättelånga fjädrar, jag måste lära mig att inte trassla in mig i dem när jag sjunger! skrattar Olivia muntert.

"Zarah" ska ges i Staffanstorp, och även på en turnésväng till Finland i höst. Men det är för nya föreställningen "Passion – en artists resa in i ljuset" som hon tillfälligt återvänt till Sverige. Sedan 2004 bor den 41-åriga sångerskan i USA. – Sedan jag flyttade till New York har jag faktiskt känt mig mera hel. Gladare liksom. Man får något slags spänning och oberäknlighet i New York, den där "the sky's the limit"-känslan. Man kan drömma stort. Samtidigt är det kapitalism och mycket gangsterfasoner. – Då är det skönt veta att Sverige finns, fortsätter Olivia. Skogar, lugn och ro, trygghet, pepparkakor och folk som håller vad de lovar. Visst är det häftigt att gå på galor med hummer och champagne, men utan skogspromenader och ullsockor-på-fötterna-känslan så är det värdelöst. Med båda, däremot, känner jag mig kreativ.

Olivia Stevens är utbildad i London och New York, och har gjort mängder av tunga roller i "West Side Story", "Chess" och "Trollkarlen från Oz". Men det var i Malmö och Studioteaterns "Cabaret" 1995 som hon fick sitt genombrott, med en tolkning av Sally Bowles som fick en entusiastisk presskår att utbrista "glöm Liza Minelli!" – Jättekul, minns Olivia. Fullt ös medvetlös! Och det var väl det som var problemet.

Efter 150 föreställningar, då hon mer eller mindre levde Sally Bowles-liv, gick Olivia Stevens in i väggen. Blev utbränd, och behövde flera år för att komma igen. – Det var inte så mycket partylivet som att jag ville göra alla till lags, berättar hon. När man står i centrum finns det väldigt många som vill ha något av en. Och jag ville vara snäll, jag ville gärna ge. Men det var inte så bra, för de ville bara ha mer.

Om den allt snabbare snurrande karusellen, att krascha och att komma igen som en hel, stark artist som står pall, handlar "Passion".

Nu har Olivia Stevens så mycket att göra, på båda sidor Atlanten, att man undrar om inte fara föreligger för att bränna ut sig igen. – Kanske, men nu är jag äldre och klokare, säger hon. Nu vet jag att gå på audition i New York är som att springa ett maratonlopp. Man går inte och jobbar efteråt, eller festar en hel natt. Nu unnar jag mig en god lunch, bara, och efter föreställningar ska det vara lugn och ro.